

ЖЕЉКО ЛУЧИЋ У ОКТОБРУ У „МАДЛЕНИЈАНУМУ“

Концерт нашег прослављеног баритона Жељко Лучића, који већ годинама гради веома успешну каријеру у светским оперским кућама, најављен је за 5. октобар на сцени опере и театра „Мадленијанум“ у Земуну. Лучић ће наступити под диригентском палицом Дејана Савића, и уз пратњу оркестра „Мадленијанума“, а гошће на концерту биће сопран Драгана Радаковић и мецосопран Сања Анастасија. На програму ће бити арије и дуети из дела Вердија и Пучинија. Карте су већ у продаји.

ОДЛИЧНЕ КРИТИКЕ У ХОЛАНДИЈИ ЗА РОМАН СЛОБОДАНА ШНАЈДЕРА

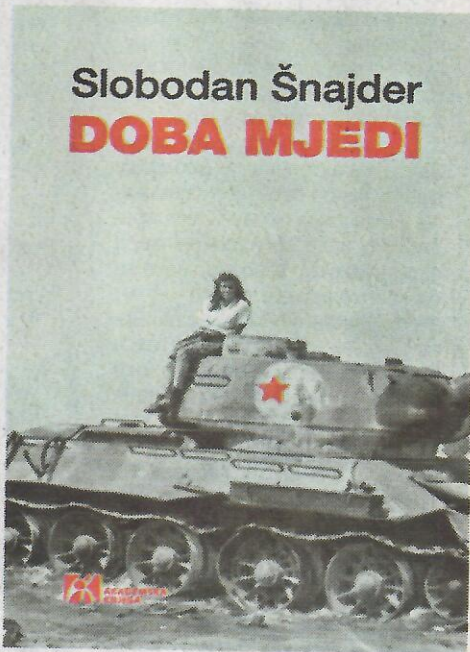
„Доба мједи“ у ужем избору за награду

Роман „Доба мједи“ познатог хрватског писца Слободана Шнајдера ушао је у ужи избор за холандску Европску књижевну награду. О јакој конкуренцији за улазак у ужи избор за поменути награду говори и податак да је с листе кандидата испала и пољска нобеловка Огла Токарчук, као и двострука добитница Букерове награде Британка Хилари Мантел. Слободан Шнајдер је ушао међу пет финалиста ове угледне награде, за коју ће снаге одмеравати са Бернардином Евариство, Ани Ерно, Естер Кински и Сашом Станишићем, немачким књижевником босанског порекла.

Шнајдеров роман се у Холандији појавио у преводу Роела Шујта, а објавила га је кућа Верелдбиблиотек. Управо ове године роман „Доба мједи“ је код нас објавила новосадска издавачка кућа „Академска књига“, а да, како пише у хрватској штампи, „није измијењена нити једна једина ријеч“. Досад је преведен на словеначки, македонски, немачки, италијански и француски језик. До краја године би требало да буде објављен и у украјинском, мађарском и енглеском преводу. Како сам Шнајдер најављује, ново издање романа би с јесени требало да се појави у Хрватској, након првог из 2015, и још два накнадно.

Одличне критике је роман „Доба мједи“ добио у Холандији, једну од њих из пера Мартена Стеенмајера, који је у амстердамском „Де Волскранту“ написао: „Ово је готово митски мини-обитељски роман, мрачан, уједно љубавни, с призорима који очаравају налажући страхопоштовање (о Хрватској,

о Другом светском рату, о поратном комунизму), о миграцијама, идентитету, егзистенцијалном значењу уметности и надамсе о великом питању шта учинити са животом“.

У суперлативима пише и Микел Криелаарс из ротердамског „НЦР-Ханделсблада“. „Шнајдеров епски роман несумњиво се може сматрати ремек-делом европске књижевности. Призори у овом роману могу се надметати с великим делима светске књижевности као што су Гросманов „Живот и судбина“ и Толстојев „Рат и мир“.

„Шнајдеру“ је тим романом пошло за руком да испише ремек-дело европске књижевности, панораму света што се распао, а који се поново спаја једино у оку писца загладаног у прошлост“, указује Герхард Зеилингер, у Дер Стандарду.

Роман „Доба мједи“ који има и аутобиографску димензију, награђиван је више пута. Досад је добио пет награда: „Меша Селимовић“, „Мирко Ковач“, награду Т-портала за најбољи роман године, „Кочићево перо“ и

„Радомир Константиновић“.

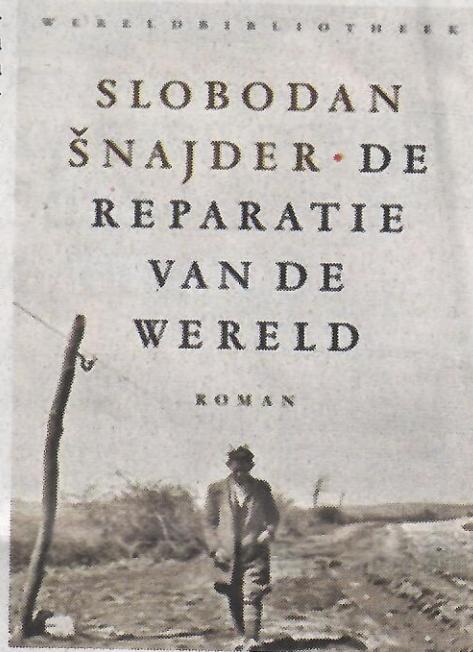
Шнајдер је 2017. гостовао на „Прозефесту“ у Новом Саду, и тада представио овај роман, не само пред публиком своје генерације, већ и у сусрету са млађима, средњошколцима Гимназије „Исидора Секулић“. О „Добу мједи“, који говори о судбини фолксдојчера, говорио је тада и за наш лист.

Средишњи део романа се догађа у Пољској. Стицајем необичних околности, главни лик романа Георг Кемпф мобилизиран је и бачен у Пољску у пролеће '43. То је могла бити и Русија, и Краљевина Југославија, могао је завршити и у дивизији Принц Еуген. Али није, ово је Пољска, - Средишњи део романа се догађа у Пољској. Стицајем необичних околности, главни лик романа Георг Кемпф мобилизиран је и бачен у Пољску у пролеће '43. То је могла бити и Русија, и Краљевина Југославија, могао је завршити и у дивизији Принц Еуген. Али није, ово је Пољска, што је подразумевало нарочито захтевна истраживања контекста. Пољска ситуација је страшно комплицирана, пољска повјест је трагична, гора је, ако то може бити, од повјести Хрвата и Срба. Средњи дио романа је оно што главни јунак зове „мој мали пољски рат“, најгори одсек ратишта у Другом светском рату. Књига је уједно и декларација о љубави за Пољску, уз једну... знате, мало је која љубав савршена. Да бисте заиста волели, морате бити делом слепи. Немогуће је, међутим, бити слеп, у аспекту пољског антисемитизма. Дакле, волим јако Пољску, истовремено одбијам разумети њезин трајни пучки, и елитарни антисемитизам. Он је, велим, до данас, кад Жидова више у Пољској нити нема – објашњавао је Слободан Шнајдер у интервјуу за „Дневник“.

О томе како су се сами Пољаци суочавали са својим антисемитизмом, у контексту чињенице да су тамошњи Јевреји страдали и

после Другог светског рата, Шнајдер напомиње да је слика тога двострука у роману, „она показује, на основу извора које сам прошао, пољске сељаке који скривају, и зову их мачке у жаргону, јер су оне ноћне животиње, и Жидове који излазе ноћу. Али, наравно, постоји и та несимпатична појава да су денунцирали за новац“.

Могуће је говорити о некаквом спознајном Еросу, који се може бавити стварима, за разлику од Ероса, као таквог, које нису лепе. Не могу бити у нормалним околностима предмет појуде. Али, опет и те најстрашније ствари, кад схватите склоп, и о томе је и Брехт говорио, можете гово-

рити о некој спознајној радости, иако су закључци страшни. Мене води та врста еротике, зато истражујем у овом роману ситуацију Пољака, фолксдојчера, истражујем социјализам '45, и расап деведесете. Онда читатељ, према свом животу, тражи неке одговоре, који су заправо негова питања, његов живот. Гро читатеља ове књиге су, мислим, моја генерација – закључио је тада Слободан Шнајдер. Н. Пејчић